

ROSNICK
2017/2018

1.
RSR
ROSICE

ROSNÍK – ÚVOD

Vítejte v novém čísle časopisu Rosník. Je tady zase podzim, deštivé dny a plískanice. A to je právě ten nejlepší čas pro čtení něčeho pěkného a zajímavého. Snad by to mohl být i náš školní časopis.

Co v něm tentokrát najdete. S novým školním rokem k vám přicházíme s tradičními i novými rubrikami. Vyvoláme ve vás podzimní náladu, když si přečtete podzimní rozjímání několika sedmáků. V tomto čísle najdete rozhovor s naším bývalým žákem Honzou Mecerodem. Přečtete si o všech důležitých událostech v prvních měsících školního roku. Zjistíte, co je nového v žákovském parlamentu i v Ekokroužku. Vyrazíme za sluníčkem na dalekou Floridu, své znalosti pak hned můžete uplatnit v kvízu. Doporučíme vám pěknou knihu, návštěvu muzikálu nebo tip na výlet. Náladu vám vylepší čtení originálních pohádek nebo skvělá čokoládová pěna, kterou zvládne každý. Tak neváhejte a dejte se do čtení!

**PADÁ LISTÍ, POFUKUJE,
OBLOHA SE ZATAHUJE.
DEŠTIVÉ DNY UŽ JSOU TADY,
ZAS SI ALE VÍME RADY.
I KDYŽ JE VENKU MOKRO, ZIMA,
MY S ROSNÍKEM SE MÁME PRIMA!**

Redakce časopisu Rosník

Obsah

Úvod.....	2	Muzikál Angelika	19
Podzimní rozjímání	3	Florida.....	20
Rozhovor	4-5	Kvíz.....	21
Projekt Můj deváták	6	Něco o knihách	22
Program Banal Fatal	7	Popletené pohádky	23-25
Rosník v divadle.....	8	Výlet do Kroměříže.....	26-27
Vzpomínky na adapták	9-12	Čokoládová pěna	28
Den zdraví.....	13-14	Křížovky	29-30
Novinky ze ŠD	15	Závěr	31
Novinky ze ŠP	16	Redakční rada	32
Ekotým na festivalu.....	17-18		

PODZIMNÍ ROZJÍMÁNÍ

Podzim každý rok přichází pomalu a nenápadně jako kočka, která se snaží ulovit myš. Než propukne v plné síle, vysílá jenom drobné signály, které nás mají připravit na pravý sychravý podzim. První podzimní dny v nás probouzí zbytky léta, zářivé slunce nás příjemně hřeje, vzduchem brouzdá teplý vánek, ve kterém na svých pavučinách pořádají pavouci letecké závody. Mezi pavouky se ještě ladně vznášejí papíroví draci. Stěhovaví ptáci si pomalu začínají balit kufry na jih a ve vzduchu začínají tančit první barevné listy.

A pak to přijde. Meluzína v komíně zpívá svoji píseň a déšť hraje na okna svoji ukolébavku. Dešťová píseň v nás vyvolává pohodu, klid a občas také smutek. Mlha zahalí celý kraj. Přijdou první mrazíky, jež spálí poslední podzimní květiny. A nakonec začne padat z těžkých šedých mraků sníh. Podzim předává svou vládu paní zimě.

Vladimíra Odehnalová, 7. C

Zbarvené listy začínají padat, lehký studený větřík vane krajinou. Jasná známka toho, že podzim střídá léto.

Nastává doba, kdy pálivé slunce ustupuje a zůstává z něj pouze slabý paprsek. Ranní rosa studená jako led nebo mlha bíle zbarvená jako mléko zahalují města i vesnice. Všude panuje chladivý vzduch, který vdechují promrzlí lidé.

Stromy se v přípravách na zimu zbavují svého oděvu, který pak na zemi tvoří barevný koberec.

Ovšem radující se děti, pouštějící papírového draka, dávají jednoznačně najevo radost z tohoto ročního období.

Veronika Dudová, 7. C

Podzim je obdobím, kdy se krátí dny a noci se prodlužují. Slunce se ukazuje jen málo a jeho paprsky už tak nehřejí. Častá mlha je jako hustá bílá kaše, která schovává ulice i přírodu. Všude je chladný vzduch. Obloha je ponurá, posetá tmavými mraky. Mezi nimi bojuje slunce svými zlatými paprsky o nadvládu.

Často však i na podzim slunce obdaruje zemi svým svitem. Ozáří paseku, nad kterou se vznášejí barevní draci jako obživlí bojovníci. Úzká cestička do lesa, dříve ozdobená pestrými kamínky, se začíná pokrývat barevným kobercem spadáných listů. Keře už na mnohých místech začínají hrozit holými větvemi, ale stromy obalené barvami svých listů lákají k prohlížení. Každou chvíli se vznáší červenožlutý či hnědý list v krásném tanci k zemi. Už nelétají motýli, nebučí včelky a ani ptáci už tolik nezpívají. Jen vznešenou srnku či plachého zajíce se občas podaří zahlédnout. Vše se v přírodě chystá k tichému hlubokému spánku.

Toto období nemám moc v oblibě, protože fouká studený vítr. Těším se na zimu, protože tu si více užiju!

David Stehlík, 7. C

ROZHOVOR S

1. Na jaké škole studuješ?

Studuji na gymnáziu na Vídeňské ulici v Brně. Ve škole se mi velice líbí. Učitelé jsou milí a chápaví. Ve třídě působíme jako dobrý kolektiv, rád se do školy za spolužáky vracím.

2. Máte ve škole také školní časopis? Pracuješ v redakci?

Školní „časopis“ máme, ale články už nepíšu, protože do něj přispívají pouze učitelé a absolventi. „Časopis“ se jmenuje Čas Vídeňky, vychází nepravidelně a většinou má jen 4 strany.

3. Co jsi psal za témata do Rosníku?

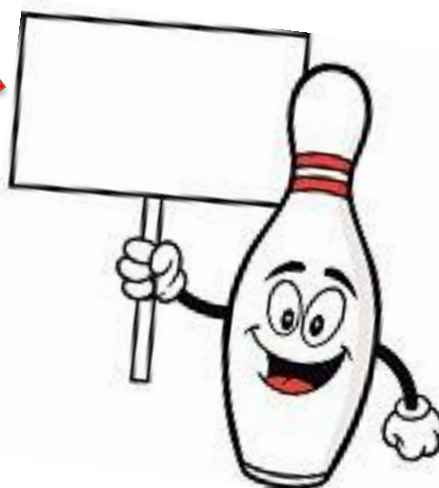
Psal jsem různé aktuality, co se zrovna událo na škole, na jaké akci nebo na jakém výletě byla moje třída.

4. Byla ti práce v Rosníku přínosná?

Určitě. Hodně mě to bavilo. Určitě. Hodně mě to bavilo, zkusil jsem si, jaké to je psát do časopisu, který čte mnoho čtenářů. Tím, že měl časopis i úspěchy, tím více si myslím, že práce byla přínosná.

5. Čteš ještě Rosník?

Ano. Vždy když přijdu na Den otevřených dveří, tak si Rosník rád přečtu. Zjistil jsem, že je Rosník dostupný i online na stránkách školy, tak se určitě mrknu. ☺

6. Co děláš ve volném čase?

Nejraději hraju kuželky, je to ale časově velmi náročné, a tak mi nezbyvá mnoho času na ostatní věci nebo koníčky, přesto se ale snažím věnovat i škole.

7. Proč právě kuželky?

Ke kuželkám cítím od malička vztah, protože je můj táta předsedou klubu (zároveň i hráč) a na kuželky mě vždycky brávil. Kuželky hrával dokonce i děda. Tento sport se mi velice zalíbil a začal jsem se mu věnovat naplno, již od svých 9 let.

8. Hraješ sám nebo v týmu?

Hraji jak sám, tak i v týmu. Jako jednotlivec hraji celoroční turnaje nebo přebory kraje, popřípadě mistrovství republiky. V týmu hraji za muže a za dorost.

9. Máte nějaké úspěchy?

Náš tým postoupil do třetí ligy z divize a za dorost hrajeme 1. ligu. Naše ženy jsou také velmi úspěšné, minulou sezonu se staly mistryněmi ČR a v říjnu skončily druhé na světovém poháru. Letos jsem byl dokonce i na mistrovství světa v Dettenheimu v Německu a obsadil 4. místo jako jednotlivec, tak i jako tým. K medaili chyběl vždy kousek, ale jsem za tento úspěch a zkušenost velice vděčný.

10. Jaký je tvůj největší sen?

Dostat se ještě alespoň jednou na mistrovství světa a třeba i vyhrát nějakou tu medaili. A samozřejmě být úspěšný v životě.

Lucie Horáková a Martin Poláček 8. B

PROJEKT MŮJ DEVÁČÁK

Náš první školní den začal tím, že jsme se všichni deváťáci sešli v 7.45 hodin u koridoru školy. Prvňáci přišli v 8.45 hodin a my jsme mezi tím trénovali přivítání prvňáčků. Ti byli seřazeni do tří skupin – žabek, veverek a medvídků venku u koridoru. Když nastal čas, rozběhli jsme se mezi prvňáčky a snažili se najít ty své. U některých to trvalo déle. Když jsme je konečně našli, předali jsme jim medaile a odvedli je do auly. Tam proběhlo pár proslovů a přivítání. Pak jsme dětem předali dárky a všichni se odebrali do tříd.

V úterý jsme se sešli před školou a našli své děti, odvedli jsme je do šaten, kde se přezuli a my jsme je odvedli do tříd. Po třetí vyučovací hodině jsme je vyzvedli u tříd a odvedli je na oběd. Někteří deváťáci byli celkem bezradní, protože třeba na obědy nechodí, ale nakonec se všechno povedlo, i když bylo obětováno několik talířů. Dokonce jeden deváťák zapomněl své dítě a našel je až na obědě. I přesto se nám první týden líbil a jsme rádi, že jsme se ho zúčastnili

Petra Švestková, Denisa Hlavůňková a Filip Vladík za 9. A

Poznámka:

V letošním školním roce nastoupilo nakonec 77 žáků prvních tříd. Deváťáků máme 32, takže našim nejstarším žákům patří velká pochvala, protože se pomoci zhostili na výbornou. Velké poděkování bych ráda tlumočila také všem rodičům, kteří pomáhali třídním učitelkám, aby start do nového školního roku všichni zvládli v klidu.

PaedDr. Jaroslava Kroupová

PROGRAM BANAL FATAL

Dne 5. 9. 2017 naši školu navštívili dva lektori z projektu Banal Fatal. Jedním z nich byl Hynek Čermák, herec a kaskadér, který má rád adrenalin, a tak se s úrazy setkává běžně. Jeho kolega Jarda Filsák je odkázaný na invalidní vozík kvůli poranění páteře. A o tom vlastně celý projekt je – jak se vyvarovat poranění míchy a páteře.

Přednáška začala představením celého projektu a následně se pouštěla videa a my jsme debatovali o chybách, které lidé na videích dělají a o následném úrazu. Bavili jsme se i o tom, že všechny adrenalinové sporty bychom měli dělat pod dozorem zkušeného instruktora nebo bychom měli zajít třeba za učitelem tělocviku, který by nám poradil, jak se dělá takové salto vzad.

Přednáška skončila příběhem pana Filsáka o jeho zranění, léčení a následně o životě na vozíčku. Příběh pana Filsáka nás dojal, je to smutné, že člověk v tak mladém věku je upoutaný na vozík. Celá přednáška nás bavila, líbilo se nám, že do ní byla zapojena videa, kde jsme viděli všechny ty hrozné pády. Pan Hynek Čermák přednášku vedl úžasně, myslím, že se nikdo nenudil. Už si navždycky budeme pamatovat, že salto vzad neuděláme na poprvé, nebo že skákat šipku do neznámé hloubky, není dobrý nápad. Vždy si vzpomeneme na slogan: „Banální situace, fatální následky.“

Tereza Jašková, Viktorie Vitamvášová a Denisa Růžičková, 9. A

ROSNÍK V DIVADLE

V pondělí 18. 9. 2017 se členové divadelního kroužku a školního časopisu Rosník vydali do Mahenova divadla v Brně. Vstupenky jsme dostali jako odměnu za svou práci na konci minulého školního roku.

Již cesta byla zajímavá, my školáci nejezdíme vlakem každý den. Odjžděli jsme v 17.35 h a za půl hodiny jsme byli v Brně.

Mahenovo divadlo je krásné, velké a starobylé, zkrátka bylo se na co koukat!

Hra se jmenovala Apartmá v hotelu Plaza. Autorem je americký dramatik Neil Simon. Jedná se o komedii, která se odehrává v hotelovém apartmá číslo 719. Právě tento pokoj byl místem, kde se odehrávaly tři různé příběhy ze života.

Poprvé jsem viděla herce naživo. Je to zajímavější než kino. Moc se nám to líbilo, poděkovali jsme potleskem.

Po skončení jsme se prošli nočním Brnem až k vlaku, který nás odvezl zpět do Rosic.

Hana Kudrnová, 7. C

VZPOMÍNKY NA ADAPŤÁK

V září jela celá naše třída 4. A na adaptační pobyt.

Ubytovali jsme se v hotelu Horácko. Náš pokoj číslo 205 měl malou televizi s ovladačem, křesla, kulatý stůl a čtyři postele. Večerka byla o půl desáté, ale my jsme si dlouho povídali. Druhý den jsem vyhrál v miniolympiádě. V pátek jsme byli pasováni na žáky 4. třídy a sbalili všechny věci a odjeli domů.

Pobyt byl dobrý, aktivit byla spousta. Doporučil bych všem hodným dětem ☺

Marek Brunclík, 4. A

Nový školní rok začal moc příjemně. Čekala nás nejen nová paní učitelka, ale i adaptační pobyt, na který jsem se moc těšila.

Společně jsme autobusem odjeli na Tři Studně na Vysočině. Po příjezdu jsme se ubytovali v krásném penzionu a šli na výborný oběd. Následovala cesta do lesa s paní učitelkou, která nám ukázala zajímavá místa. Zadala nám také úkol – práci v týmech. Po večeři jsme soutěžili a tancovali. Ve čtvrtek po snídani jsme měli olympiádu a po ukončení jsme s instruktory hráli hry. Moc mě to bavilo. V pátek před odjezdem jsme s paní učitelkou Hantkovou psali inzeráty a na závěr jsme byli pasováni na žáky 4. třídy. Po obědě jsme jeli domů.

Moc se mi tam líbilo, chtěla bych se tam vrátit. Doporučuji všem současným třetákům.

Laura Mátlová, 4. A

DOJMY Z ADAPTAČNÍHO POBYTU 6 TŘÍD

Dne 18. září se 6. ročník vydal na „adapták“. Cílem naší cesty bylo naučit se fungovat s novými paními učitelkami i spolužáky, spolupracovat a udržovat kolektiv, hlavně však „najít ostrov, kde se nám bude společně dobře žít“, jak znělo motto celého pobytu.

Akce se uskutečnila v pěkném penzionu Horácko ve Třech Studních na Vysočině. Poněvadž jsme sem jeli už jako čtvrtáci, již jsme tady penzion i program trochu znali. Bylo tu ale i mnoho nového. Mne třeba zaujal test „Kdo jsem v týmu“. V něm byly tři kategorie: „šéf“, „pracant“ a „srdcař“. Pak se utvořila družstva, ve kterých byli lidé z každé kategorie a dělali jsme v nich spoustu věcí po celý pobyt, například vyrábění padáčku pro vajíčko, které jsme spouštěli z terasy (komu se povedlo nezničit vejce — jen jednomu družstvu — dostal lízátko), či závěrečná noční hra, při které se šlo ven. Ale víc neprozradím! Avšak moje nejoblíbenější týmová aktivita byla „obličejová“. V ní bylo několik běhačů a jeden zapisovač. Běhači běhali po lese a museli si zapamatovat jména a tváře deseti zločinců (to opravdu nebylo lehké) a utíkali zpět k zapisovači, který zapsal, jak vypadají. Ne všechno se ale dělalo rozděleně. Kupříkladu proběhla skvělá diskotéka, také řada poučných bloků (paní učitelka Špačková si s námi povídala o škole, s paní psychologkou jsme chodili po budově ve dvojicích, přičemž jeden měl zavázané oči, kreslili jsme obrázek o naší třídě...). Nejvíc se mi líbilo pasování na dobrého člena posádky naší třídy 6. A, kterým naštěstí prošel každý.

Zkrátka, bylo to úžasné. A pro všechny páťáky a páťáčky tady mám jednu radu:

TĚŠTE SE!!!

Marika Staňková, 6. A

Dne 18. 9. 2017 jsme se s naší třídou vydali na adaptační pobyt do penzionu Horácko ve Třech Studních na Vysočině. Společně s námi odjeli dva devátáci Filip a Miloš.

První aktivita byla super a v mém seznamu nejlepších aktivit se umístila na čtvrtém místě. Jednalo se o to, že jsme museli omotat vajíčko lepicí páskou, provázkem a krepovým papírem tak, že když ho hodíme z balkonu, nesmí se rozbít. Moje skupina, ve které jsem po celý pobyt byla já, Kája, Marťa, Adam a Katka, vyhrála.

Aktivita, kterou jsem zařadila na třetí místo, se jmenovala „Hledání pirátů“. Po lese byly rozmístěny papíry s namalovanými hlavami pirátů. My jsme si museli zapamatovat, jak pirát vypadá, doběhnout na stanoviště a zapsat na papír. Za každého piráta jsme dostali písmeno a z deseti písmen jsme museli složit název ostrova. My jsme měli Mauricius, který jsme si měli zapamatovat do následující hry.

Na druhém místě se umístila noční hra. Prvně nám paní učitelka Hantková ukázala cestu a potom jsme museli hledat maják. Majákem byla paní učitelka Richterová, té jsme prozradili náš ostrov a ona nám zase řekla, kam máme jít dále. Po cestě jsme našli náš vysněný poklad. V něm byla různá lízátka, čokolády a nějaké školní potřeby.

Mojí top hrou se stalo chození poslepu. Začalo to tím, že nás paní učitelka rozdělila do dvojic. Hra spočívala v tom, že si jeden z nás zavázal oči a ten druhý ho provázel po penzionu.

Na adaptační pobyt bych se hned vrátila a jsem moc ráda, že jsem se i já mohla zúčastnit.

Viktorie Šrajtlová, 6. A

Na letošním adaptačním pobytu jsme se účastnili spousty aktivit a já popíšu jen některé z nich.

Měli jsme například mejdan, na kterém byla spousta soutěží. Na písničku Mašinka jsme všichni utvořili vláček a paní učitelky nám dělaly překážky. Bylo to zábavné.

Nejvíce jsem se asi těšila na noční hru. Šli jsme hledat poklad, uprostřed cesty jsme narazili na paní učitelku, náš „maják“. Ta nám řekla, kudy máme jít dál, a poradila nám dobře, protože poklad jsme opravdu našli. Byly v něm sladkosti a nějaké potřeby. Spravedlivě jsme se rozdělili.

S paní psycholožkou jsme zkoušeli testy důvěry, které nebyly tak strašné, jak jsem si zenzačátku myslela. Můžu dokonce říct, že mě to bavilo. První test důvěry spočíval v tom, že jsme byli rozděleni do dvojic (holka + kluk), jeden z nás si musel zavázat oči a ten druhý ho musel provést po penzionu, aniž by do něčeho narazil. Druhý test důvěry byl o tom, že jeden z nás padal a ten druhý ho musel chytit. Nakonec se postavili spolužáci proti sobě, chytli se za ruce a jeden na ně padal ze stolu. Byla to velká zábava a vystřídal si všichni.

S psychology z nadace Podané ruce jsme si vytvořili postavu. Ta postava potom přišla mezi nás a my jsme se mohli zeptat na cokoli. Tato aktivita se týkala tzv. netolismu (závislosti na počítačových hrách, mobilu, internetu...).

Hledali jsme také piráty v lese, abychom získali heslo, se kterým jsme se dostali k pokladu. Nemohli jsme najít piráta č. 1, prošli jsme to všude možně, měla jsem už mokro v botách, ale nakonec jsme ho našli.

Aktivit bylo mnohem více a za sebe mohu jen dodat, že mě adaptační pobyt hodně bavil.

Eliška Wenzelová, 6. B

DEN ZDRAVÍ

Dne 16. října proběhl na 1. stupni Den zdraví. V tento den čeká na žáky spousta různých aktivit spojených se zdravým životním stylem. Prváčci zhlédli ukázky karate, naučili se i správně čistit zoubky v programu studentek lékařské fakulty a společně si něco dobrého uvařili a krásně naservírovali. Žáci 2. tříd se celé dopoledne věnovali sportu a absolvovali další lekci plaveckého výcviku. Třetáci se vyřádili v tělocvičně při bodyzorbingu. Besedovali na téma Nestlé pro zdraví dětí se zástupci ze společnosti Nestlé. A také předvedli své kuchařské umění a společně ve třídách připravili a naservírovali zdravé občerstvení. Žáci 4. tříd se mohli něco přiučit na lekci sebeobrany a také měli besedu Nestlé pro zdraví dětí a připravili zdravou svačinku. Žáci 5. tříd se zúčastnili besedy Babnal fatal o prevenci úrazů páteře a míchy. Navštívili také místní kuželnu a naučili se základy tohoto sportu.

Hned následující den, v úterý 17. října proběhl tento projektový den i na 2. stupni. Na většinu aktivit byli žáci rozděleni na dívky a chlapce. Žákyně 6. tříd měly na programu hlavně přednášky a besedy. Byly na besedě Proměny života, přednášce o kyberšikaně a dentální hygieně. Chlapci měli besedu Na prahu mužnosti, také absolvovali přednášku o kyberšikaně a dentální hygieně. Všichni pak vyrobili hezké výrobky v rámci bloku artefiletika. Dívky ze 7. tříd se zúčastnily besed o kosmetice a poruchách příjmu potravy. Chlapci si zatím vyzkoušeli testy tělesné zdatnosti a relaxaci. Následovalo vaření se Zdravou pětkou a bodyzorbing. Žákyně 8. tříd besedovaly s gynekologem, chlapci zatím navštívili místní kulečnickový klub. Poté se zúčastnili lekce sebeobrany a zasportovali si v místní kuželně. Deváťáci si vyslechli přednášku o drogách od nadace Podané ruce. Poté následovaly sportovní aktivity – bodyzorbing a sebeobrana.

Všichni si Den zdraví pěkně užili a každý se mohl dovědět něco nového!

Den zdraví je den, kdy ve škole děláme věci pro naše zdraví. Letos jsme šli všichni na kuželky. Hrála jsem se Zuzkou, Ditou, Bibi a Emčou. Byla to zábava, několikrát se nám koule zasekla, několikrát odbočila do korytka před kuželkami. Dělalí jsme i jiné věci, byli jsme na přednášce Banal Fatal!, kde nám říkali o tom, jak se vyvarovat zranění míchy a páteře. Bylo to zajímavé, hodně jsme se divili. Nakonec jsme hodovali, ochutnávali jsme domácí produkty našich maminek, vše bylo moc dobré. Den zdraví jsem si moc užila.

Daniela Franzová, 5. B

NOVINKY ZE ŠKOLNÍ DRUŽINY

Prázdniny skončily a začíná zase něco nového. Co se týká školy, začaly nové povinnosti. Návrat do lavic a celkové zklidnění po „rozlitaném“ létě. Prostor pro více volné zábavy pak děti nachází v ranní a hlavně odpolední družině. Hned první dny jsme navázali na sportovní aktivity, výlety na školní zahradu, návštěvy tělocvičny a další činnosti, které měly dětem přechod do školních lavic trochu zpříjemnit.

Letošní rok přinesl pro školní družinu jednu velkou novinkou. Rozšířila se kapacita na 210 dětí přidáním dalšího oddělení. Vzniklo tak oddělení pro nejstarší žáky – žáky čtvrtých tříd.

Naopak pro nejmladší ročníky ŠD tento rok pokračoval projekt Můj deváťák, kdy nejstarší žáci naší školy dostali velkou zodpovědnost stát se průvodci těm nejmladším. Proto jsme první týden viděli slečny ověšené malými princeznami, které usazovaly k jídlu. A mladé pány, kteří vysvětlovali svým malým nástupcům, jak nejlépe předběhnout na obědě všechny ostatní. Za pomoc deváťákům tímto moc děkujeme.

Po prvních dnech drobných zmatků a seznámení se s pravidly se děti dozvěděly, že tento rok budou v rámci družiny cestovat po planetě Zemi. Budou objevovat světadíly plné ledu a země nezapadajícího slunce. V družině nás čekají velká dobrodružství, která si doufám užijeme. Jako první jsme navštívili různé světové památky, které jsme se snažili zvětšit. Zastavili jsme se také v Brazílii, kde nás obdarovali, výměnou za kresbu jejich vlajky, pamětní medailí. Za odměnu nás po dalekých cestách koncem září tradičně navštívil kouzelník Katonas.

Za všechny doufám, že dobrá nálada posledních letních dní se přehoupne i do podzimních radovánek.

Za ŠD Dušan Horňák

NOVINKY ZE ŽÁKOVSKÉHO PARLAMENTU

Dne 13. 9. 2017, v magickém to datu, se sešel ve třídě 8. A Žákovský parlament. Pan učitel Minařík nás na začátek seznámil s jeho novou pravou rukou Lucií Volánkovou. V nové sestavě 35 žáků jsme zvolili i nového předsedu a místopředsedkyni. Těmi ses stali Martin a Eliška Poláčková. Protože nás bylo hodně, měli jsme plno nápadů, jak bychom mohli v tomto školním roce vylepšit školní prostředí. Návrhů bylo tolik, že jsme o nich museli hlasovat. Nejvíce hlasů získalo rozjasnění školních chodeb, oprava hřiště mezi školou a tělocvičnou, a hlavně internet. S internetovým připojením žáků je problém už dlouho a kvůli přetížené síti s tím nemůžeme nic udělat. Stejně jako prozatím nezmůžeme nic s úpravou hřiště. A tak bylo rozhodnuto! Vylepšíme a rozjasníme barevně chodby! Tento nápad se všem moc líbí a teď už je schválený i panem ředitelem. Projekt se jmenuje „Oživme chodby“ a dáme do něho všechny volný čas a úsilí. Doufáme, že se vám náš projekt líbí, a hlavně děkujeme panu učiteli Minaříkovi a Lucce Volánkové za pomoc a velký dík patří panu řediteli za finanční podporu.

Lucie Horáková, Dominika Vitkovičová a Martin Poláček 8. B

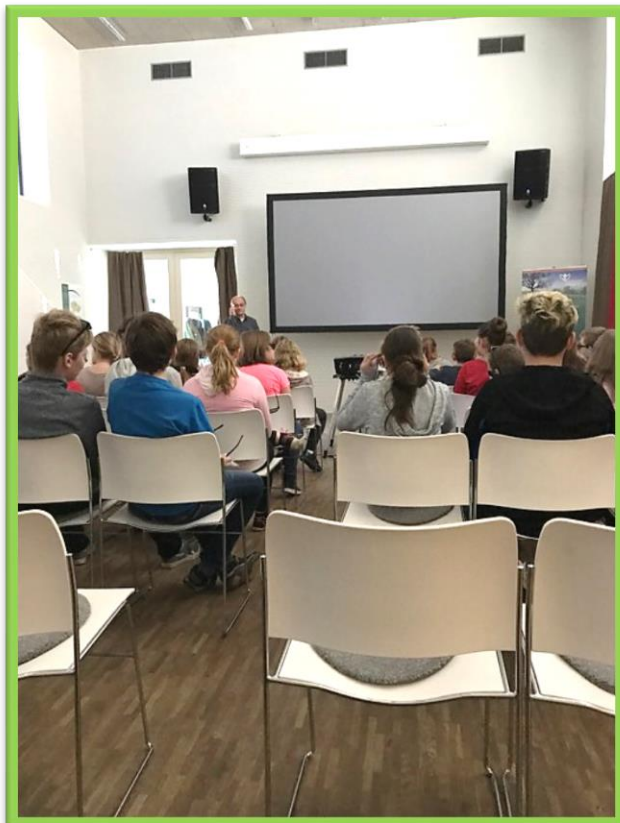

EKOTÝM LETOS OPĚT ZAHAJUJE FILMOVÝM FESTIVALEM

Stejně jako loni jsme se letos v říjnu vydali na Mezinárodní filmový festival s tematikou životního prostředí EKOFILM 2017.

Jeho vyhlášovatelem a hlavním pořadatelem je od roku 1991 Ministerstvo životního prostředí. Oficiálním organizátorem 43. ročníku je agentura Keypromotion, s. r. o., s níž se na festivalové organizaci a programové náplni podílí i Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity a Nadace Partnerství.

Prestiž dodává festivalu účast předních politiků i odborníků, záštity primátora města Brna, Masarykovy univerzity, hejtmana Jihomoravského kraje, ale i zájem autorů o uvedení jejich díla. Jen loňský rok se do soutěžní části přihlásilo 1 200 snímků z celého světa, ze kterých porota vybrala čtyřicet filmů.

Již potřetí se koná v moravské metropoli, která je centrem environmentálních organizací, a to jak těch neziskových, tak i některých odborných. Každý rok otevírá festival některé z aktuálních

environmentálních témat současnosti. Letos to bude téma ovzduší a jeho znečištění. Co vše můžeme udělat pro to, aby lidé – zejména ve – nemuseli dýchat nebezpečné zplodiny? Jaká jsou města budoucnosti a jaká opatření mají v boji za čistý vzduch k dispozici? Jaký vliv mají chování a návyky obyvatel západního světa na další kouty naší planety? EKOFILM se tématu bude věnovat z mnoha stran a mnoha způsoby. Kromě desítek soutěžních i nesoutěžních filmů z České republiky i ze zahraničí, které budou soutěžit v několika kategoriích, nabídne přednášky a workshopy s odborníky, diskuze a besedy se zajímavými hosty, laureáty Ceny Josefa Vavrouška i s tvůrci soutěžních filmů a nebude chybět ani večerní koncert a další kulturní program.

Cílem festivalu je k tématu ochrany životního prostředí přitáhnout pozornost i širší veřejnosti.

1
2017/2018

Rosník na návštěvě EKO-týmu

Náš EKOTÝM navštívil stanoviště v Otevřené zahradě Nadace Partnerství na Údolní 33 v Brně. Zde bylo pro děti připraveno několik nejrůznějších aktivit. Co vše zde mohli žáci prožít, si přečtete v krátkém článku od jedné z neaktivnějších členek ekotýmu Lenky Šoltésové.

Za členy EKOTÝMU Mgr. Adéla Kočičková

„V pátek 6. 10. jsme se jeli podívat do Otevřené zahrady Nadace Partnerství. Program začal prohlídkou, na které jsme mohli vidět, jak funguje žárovka připojená pouze na solární panely, kola poháněná turbínami, měřič rychlosti vzduchu a další zajímavosti. Sami jsme si mohli vyrobit vlastní tlakoměr a také měřič větru. Po praktické části jsme si povídali o znečištění vzduchu a momentálním stavu ovzduší. Nakonec následoval samotný 3D EKOFILM, který byl velice zajímavý. Popisoval dopad ovzduší na proměny krajiny, zejména pak na pralesy.“

Lenka Šoltésová, 8. A

MUZIKÁL ANGELIKA

Muzikál Angelika v režii Lukáše Vaculíka a s hudbou Michala Davida měl světovou premiéru 6. března 2007. Vznikl na motivy stejnojmenného románu spisovatelky Anne Golanové. Muzikál vznikl na prknech divadla Broadway a uvedení se zúčastnila i sama spisovatelka.

Muzikál se odehrává v době vlády Ludvíka XIV. a pojednává příběh o krásné Angelice de Sance de Monteloup, která je nedobrovolně zasnoubená s Joffreyem de Peyracem. Počáteční nenávisť později vystřídá opravdová láska. Angelika byla totiž dříve zamilovaná do Nicolase, s kterým se dá po Joffrého upálení za spiklenectví s Ďáblem dohromady a stává se „markýzou“ pařížských plebejců. Po Nicolasově smrti se Angelika zasnoubí s Filipem Plessis-Bellières. Přes něj se totiž chystá dostat ke králi a vysvětlit nespravedlivé odsouzení jejího muže, s kterým čeká dítě. Angelika řekne králi o tom, že ho zachránila před smrtí, a ten dává spiklence za velezradu uvěznit. Král vrací Angelice majetek Peyraca. Také se dozvídá, že její muž je na útěku, ale že už je jistě mrtev. Angelika mu nevěří a vypraví se ho hledat. Na zámku v Toulouse se Angelika s Joffrém setkává, on bohužel působí chladně. Přijíždí vyslanec Bachtiry bej a žádá Angeliku jako dar pro sultána. Angelika se stává obětí únosu. Joffré se ji vypravuje hledat. Po omamném uspání Angeliky sultánem přichází Joffré, aby Angeliku zachránil a unesl ji zpět do Anglie na zámek Toulouse. Po všech zkouškách láska vyhrává.

Já sama jsem na Muzikálu byla v brněnském Bobycentru. Účinkovali zde Josef Vojtek, Yveta Blanarovičová, Jan Kopečný, Ivan Vyskočil, Bohuš Matuš a další. V muzikálu zazněly písně Může z nás dvou být pár, Nám nestačí se dívat, Den jako den, Mám skrývat pláč a další krásné písně. Muzikál byl v některých částech zmodernizován a doplněn černým humorem. Velmi se mi líbil.

Natálie Horáková, 8. B

FLORIDA

Florida je stát nacházející na jižním a východním pobřeží USA. Je 22. největším státem v USA. Počet obyvatel je 20 milionů.

První doplnil na Floridu španělský voják Juan Ponde de León v roce 1513. Hledal pramen mládí, který by jej navěky zachoval takového, jaký byl. Nezdařilo se a on roku 1521 zemřel. Pedro Menéndez de Avilés zničil původní kolonie a založil vlastní. 200 let trvaly spory o tuto zem. Velmoci se o ni handrkovali, chtěli ji jenom pro sebe. Španělsko, Velká Británie, Francie. Nikdo z nich nechtěl ustoupit. Nakonec vyhrála Velká Británie. Ne nadlouho. Vládu jim vzalo Španělsko. Spory pokračovaly a přimíchaly se do toho Spojené státy americké. Když byla Občanská válka, obsadili vojáci unie pobřeží. Po válce se začaly stavět železnice, přistěhovalecké vlny se zvýšily, dokonce se zvýšil počet turistů navštěvující krásno zemi. Populace narůstala do 20. století.

https://en.wikipedia.org/wiki/File:Flag_of_Florida.svg

Země je lesnatá s množstvím jezer a vojenských prostorů, které jsou přežitky z vysokého počtu válek a bitev, které se na tomto území svedly. Síla Floridy je v jejím hospodářství. Řadí se mezi nejsilnější státy s rostlinnou výrobou, produkcí citrusů, zeleniny, arašídů, sóji a cukrové třtiny. Nejdůležitějším prvkem je cestovní ruch. Krásné pláže, slunečné počasí, památky a krásná příroda lákají každého turistu toužícího po dobrodružství. To není vše, co Florida nabízí. Najdete zde Disney World i Kennedyho středisko vesmírných letů. Florida prostě stojí za to, abyste se tam podívali.

Lubomír Medo, 7. C

<https://chcidoameriky.cz/kennedyho-vesmirne-stredisko-na-floride>

<http://www.mahalo.cz/usa/destinace-usa/florida/disney-world.html>

KVÍZ - FLORIDA

1. Florida je:

- a) stát na jižním a východním pobřeží Spojených států amerických
- b) město na jižním a východním pobřeží Spojených států amerických
- c) stát na jižním a západním pobřeží Spojených států amerických

2. Toto je:

- a) pečeť
- b) vlajka
- c) znak

https://en.wikipedia.org/wiki/File:Flag_of_Florida.svg

3. Jakou má Florida celkovou rozlohu?

- a) 170 300 km²
- b) 17 300 km²
- c) 1 700 300 km²

4. Jaká je zde průměrná nadmořská výška?

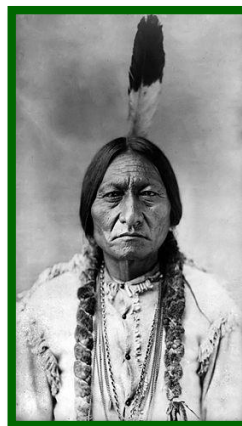
- a) 300 m n. m.
- b) 30 m n. m.
- c) 2 m n. m.

5. Kolik zde žije obyvatel?

- a) 206 000
- b) 2 060 000
- c) 20 600 000

6. Jaké je hlavní město Floridy?

- a) Austin
- b) Albany
- c) Tallahassee

https://cs.wikipedia.org/wiki/Ameri%C4%8Dt%C3%AD_indi%C3%A1ni#/media/File:Sitting_Bull.jpg

7. Jaké zábavní centrum se zde nachází?

- a) Legoland
- b) Walt Disney World
- c) Prátr

8. Kolik má Florida okresů?

- a) 13
- b) 115
- c) 67

https://cs.wikipedia.org/wiki/Tallahassee#/media/File:Flag_of_Tallahassee,_Florida.png

9. Je tu také:

- a) Vesmírné středisko NASA
- b) Brooklynský most
- c) Times square

10. Jak se také Floridě říká?

- a) Západní město
- b) Mořské město
- c) Sluneční město

<https://chcdoameriky.cz/wp-content/uploads/kennedyho-vesmirne-stredisko-na-floride-2.jpg>

Martin Poláček, 8. B

1. a), 2. b), 3. a), 4. b), 5. c), 6. c, 7. b), 8. c), 9. a), 10. c)

Správné odpovědi:

NĚCO O KNIHÁCH

Milí čtenáři Rosníku,

vítám Vás v mojí nové rubrice, ve které se budeme věnovat knihám.

Dnes začneme super tipem, knihou, která se jmenuje **Kdysi**.

Ze své zkušenosti vám ji mohu vřele doporučit. Její autor Morris Gleitzman popisuje příběh podle skutečné události. Je to poutavý, napínavý příběh, jak pro holky, tak pro kluky, který vás dokáže naprosto vtáhnout do doby 2. světové války, kdy v letech 1939 až 1945 byl svět ve válce a vůdce Německa, Adolf Hitler, se pokusil zlikvidovat Židy v Evropě.

Knihy s válečnou tematikou nevyhledávám, ale občas je dobré připomenout si, jaké hrůzy se děly v minulosti.

Knihy vypráví o devítiletém chlapci Felixovi, kterého si okamžitě zamilujete. Je to kluk, jehož statečnost byste chtěli mít také. Postava Felixe je skvěle propracovaná, příběh je právě vyprávěn z pohledu chlapce v 1. osobě, a proto se stanete na několik hodin dítětem, které věří v dobro a laskavost. Felix se setkává s tvrdou realitou 2. světové války a s nenávisť vůči Židům. Felix přišel o rodiče, utekl ze sirotčince a pomáhá zachraňovat židovské děti před nacisty.

Těžko se mi kniha popisuje, protože je to velmi silný příběh, ale pokud budete mít možnost, neváhejte si ji přečíst. Jinak byste se ochudili o skvělý literární zážitek.

U této četby si čtenář uvědomí, že každý si v životě zaslouží zažít něco dobrého.

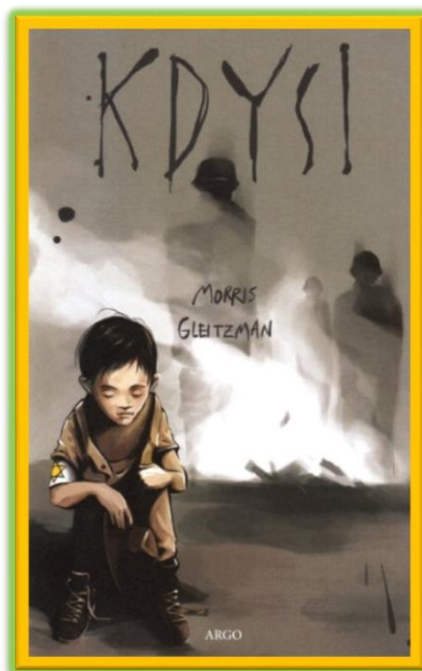
Je to příběh o nezměrné odvaze a naději...

Natálie Kozáková, 7. A

Máme tu vánoční čas a to skoro každý z nás najde pod stromečkem novou knížku. Pátrali jsme v knihkupectvích a zjišťovali, co právě frčí. Velmi žádaný a oblíbený je Destrukční deník. Není to kniha ke čtení v pravém slova smyslu, ale je to deník, který žádá pořádný kus odvahy a tvůrčího ducha.

Destrukční deník je pro všechny, kteří si vždycky přáli vést si deník nebo skicář, ale měli potíž s tím začít, pokračovat, nebo ho dokonce dokončit. Jeho autorkou je kanadská konceptuální umělkyně Keri Smithová. V téhle knížce najdete nesmírnou sbírku nápadů, jak ji zničit (pardon, kreativně vyzdobit!). Nebojte se trhání, polévání kávou či jiných destruktivních metod, tahle kniha je k tomu určená!

A co vy? Také rádi trávíte volný čas s pěknou knížkou v ruce. Ozvěte se nám a my zařadíme i váš tip!

POPLETENÉ POHÁDKY

Pro pobavení jsme si pro vás v tomto čísle připravili pohádkové čtení. Vybrali jsme si pohádku o Červené karkulce. Že už tuhle pohádku znáte nazpaměť a že jste na pohádky už velcí?! Omyl!!! Naše zpracování několika verzí Karkulek různé barvy je úplně nové a naprosto originální. Určitě vás budou naše napínavé příběhy bavit. Tak se pusťte do čtení:

O MODRÉ KARKULCE

V jednom satelitním městečku bydlela Modrá Karkulka s maminkou. Její babička bydlela v hlubokých lesích v skautské chatové osadě Modrá Hvězda. Právě po tomto jménu se Karkulka jmenuje Modrá, na počest Modré Hvězdy.

O jednom víkendu chtěla mít maminka klid, a proto poslala Karkulku k babičce. Karkulka se nabalila, samozřejmě nesměla zapomenout na nejdůležitější věc – notebook, aby se u babičky nenudila. Nasedla na kolo, zamávala mamince a vydala se po známé cyklostezce k babičce. Jela, jela a najednou jí před kolo skočil vlk. Nejprve se lekla, ale pak přišel Karkulce přátelský a dala se s ním do řeči. Zeptal se, jestli nemá žízeň, že má doma chlazenou Coca-Colu, že ji k sobě zve. Karkulka nemohla odolat a řekla, že ano. A tak vlk vyskočil na sedátko za Karkulku a rozjeli se k jeho malému žlutému domečku. Tam vlk Karkulku pohostil a vyptával se jí, proč přijela do lesa. Karkulka mu vysvětlila, že jede za svou babičkou, ale má strach, že se tam bude nudit, a proto si vzala s sebou svůj notebook, který se vlkovi moc zalíbil, obzvláště když karkulka začala pouštět své oblíbené písničky. Vlka potom napadlo, že by si společně i s babičkou mohli udělat párty. Karkulka hned vykřikla, že je to skvělý nápad a že se bude babičce určitě taky líbit. Ještě týž den se spolu vypravili k babičce, cestou se k nim přidali další dva vlci, dvě srnky a tři zajáci. Když dorazili do Modré Hvězdy tak byla babička velmi překvapená, ale byla ráda a těšila se, až se seznámí se všemi zvířátky. Vlč se pak nabídl, že přichystá vynikající grilování a že po grilování vypukne velká párty. Jak to vymysleli, tak i udělali.

Lesem se šířila vůně z grilování a byla také slyšet hudba, což k nim přilákalo místního pana myslivce. Ale to se nelíbilo zvířátkům, spojili síly a myslivce z lesa vyhnali. Aby náhodou nedostal chuť použít svoji pušku. Po tomto nečekaném zásahu se mohli konečně vrátit ke své zábavě a Karkulka byla moc ráda, že k babičce jela.

Natálie Kozáková, 7. A

ČERVENÁ KARKULKA POZPÁTKU

Karkulka, babička a myslivec spokojeně seděli před babiččinou chaloupkou a byli rádi, že konečně vlka přemohli.

Vtom se najednou z jezera vynořil vlk s břichem plným kamení a lehl si před Karkulku, babičku a myslivce. Pan myslivec vlkovi břicho rozpáral, vyndal mu z něj kamení a Karkulku s babičkou šoupl do vlkova břicha. Potom už jen spokojeně odkráčel pryč.

Vlk se potom pomalu dobelhal k babiččině chaloupce, vešel dovnitř a lehl si do postele. Karkulka se ovšem obratně z vlkova břicha dostala. Potom už jenom vzala svůj košíček

a odešla po cestičce pryč. O chvíli později vlk vyzvrátil i babičku, kterou uložil do postele a vydal se směrem k lesu.

V lese se potkala Karkulka s vlkem. Prohodili spolu pár slov a Karkulka se vydala po cestě ke svému domovu a vlk se vytratil v lese.

Doma Karkulku přivítali, Karkulka rodičům dala košíček.

Zazvonil zvonec a pohádka je konec.

Tadeáš Mutina, 7. A

O FIALOVÉ KARKULCE

Jednou, je to už hodně dávno, žila-byla, jedna čarodějnice a ta se jmenovala Fialová Karkulka. Byla to ještě malá čarodějka. Měla hodnou maminku, také čarodějkou. Také měla babičku, ale ta už kouzlení zapoměla. Jednoho krásného dne poslala maminka Karkulku za babičkou s košíčkem plným dobrot, že má babička prý svátek, tak ať si dá pořádně do nosu.

Karkulka se vydala na cestu, ale protože u babičky dlouho nebyla, zapoměla, kudy má přesně jít. Po dlouhém trmácení došla k zámku, ve kterém bydlela Sněhurka a sedm trpaslíků. Ten nejmenší trpaslík, jmenoval se Šmudla, se do Karkulky zamiloval a chtěl si ji vzít za ženu. Ale Karkulka nechtěla, protože se jí už dlouho líbil princ Bajaja. Tak se tedy Šmudlovi omluvila a vydala se na zpáteční cestu. A teď, když chtěla jít domů, se náhodou trefila na cestu, která vedla k babiččině chaloupce. Babička ji pěkně uvítala. Snědly spolu dobroty z košíku a Karkulka se vydala domů. A aby zase nezabloudila, babička ji kousek vyprovodila. Před domem Karkulka narazila na prince Bajaju, který přišel Karkulku požádat o ruku. Karkulka byla radostí sama bez sebe a skočila Bajajovi kolem krku, s takovou silou, až ho uškrtla. Byla z toho chudinka celá nešťastná, ale napadlo ji, že půjde pro živou vodu. Tou prince pokropí a on zase ožije.

Karkulka se okamžitě vydala na cestu, a protože to byla čarodějnice, vydala se na cestu na koštěti. Pořád letěla a letěla a dívala se a dívala, ale pořád nikde vodu neviděla. Tak

letěla pořád dál a najednou ji spatřila. Nabírala si trochu do hrnečku, který si vzala s sebou, a chtěla zase odletět, ale jak už to v pohádkách bývá, všude jsou nějakí draci. Tady taky jeden byl. A vypadal pěkně rozzuřeně, šlehal po Karkulce plameny. Ale Karkulka měla dobré srdce a nechtěla draka zabít.

Tak si s ním začala povídat, to aby nemohl šlehat plameny. A jak si tak povídali, Karkulka se dozvěděla, že je drak vlastně vegetarián a že vůbec neví, proč tu takhle straší lidi. Taky tvrdil, že ještě nikdy nikoho nezabil, protože před ním všichni utekli. A tak se nakonec drak s Karkulkou skamarádil a šel s ní domů. Ale protože se drak nevešel s Karkulkou na koště, Karkulka sedla na draka a letěli. Jakmile přiletěli domů, spěchala Karkulka za princem Bajajou, pokropila ho živou vodou a on ožil.

Příštího dne byla na zámku veliká svatba. Karkulka s princem Bajajou a s drakem spolu žili šťastně, a pokud se nerozvedli, tak tam žijí dodnes.

Simona Hubatková, 7. A

O ZELENÉ KARKULCE

Byla jednou jedna holčička a ta se jmenovala Zelená Karkulka. Říkali jí zelená, protože nosila všechno zelené. Žlutou čepičku, bílé Addidas boty a fialové šatičky. Vlasy měla černé. Byla hrozně hodná a slušně vychovaná, nikoho nezdravila, neuklízela si hračky, pila nealkoholické pivo a jedla pořád brambůrky. Prostě zlatíčko.

Jednou ji maminka poslala za babičkou pro nějaké peníze. Karkulka si sbalila iPhone, sluchátka a vyrazila přes les. Poslouchala rap, nedávala pozor a vůbec se nebála. Nevšimla si, že se za ní blíží zloději.

Dovedla je až k babičce, která už pro mě měla hranolky, řízek a kolu. A po jídle ještě kafíčko a rakvičku se šlehačkou. Bavily se o škole a vůbec si nevšimly, že kolem oken pobíhají zloději a čekají na Karkulku.

Když Karkulka všechno snědla, sbalila peníze a že už půjde. Jenom otevřela dveře, vybafli na ni dva zloději. Ale babičku nepřekvapili. Uměla totiž různá bojová umění, oba zloděje přeprala a svázala a zavolala myslivce. Karkulka si to celé natáčela na Facebook. Myslivci si je odvedli a Karkulka si mohla v klidu doskákat domů.

Daniel Marek, 7. A

Vymaluj obrázek podle pohádky

VÝLET DO KROMĚŘÍŽE

Dne 2. 7. 2017 jsem se s prarodiči vypravila na výlet do Kroměříže. Vybrali jsme si ji proto,

že je tam na zámku drahé vstupné a my jsme nedávno dosbírali razítka do Klíče památek, který nám platil jen do 6. 7. 2017. Den předem jsme se podívali na internet, jakou mají nabídku prohlídek, a vybrali jsme si prohlídku Via Unesco, která stojí 190 Kč (Na děti ani na důchodce není žádná sleva) a skládá se z komentované prohlídky reprezentačních sálů, prohlídky věže a prohlídky květné zahrady. Tato vstupenka je určitě výhodná, protože

vstup do reprezentačních sálů stojí 150 Kč — základní vstupné, 110 Kč — snížené vstupné a zahrada bez průvodce stojí 70 Kč — základní vstupné, 50 Kč — snížené vstupné. Jako bonus k tomuto vstupnému navíc máte zámeckou věž, která za normálních okolností stojí 50 Kč — základní vstupné a 40 Kč — snížené vstupné. Pokud by vás zajímaly další okruhy, určitě se můžete podívat na stránky zámku a květné zahrady.

Do Kroměříže jsme vyrazili zhruba v 12.45 hodin a cesta proběhla bez jakéhokoli problému. O trošku horší to bylo s parkováním, chtěli jsme zaparkovat na parkovišti kousek od květné zahrady, ale to bylo bohužel plné. Nakonec jsme našli celkem solidní parkoviště, které je od pondělí do soboty placené, ale jelikož byla neděle, bylo zadarmo.

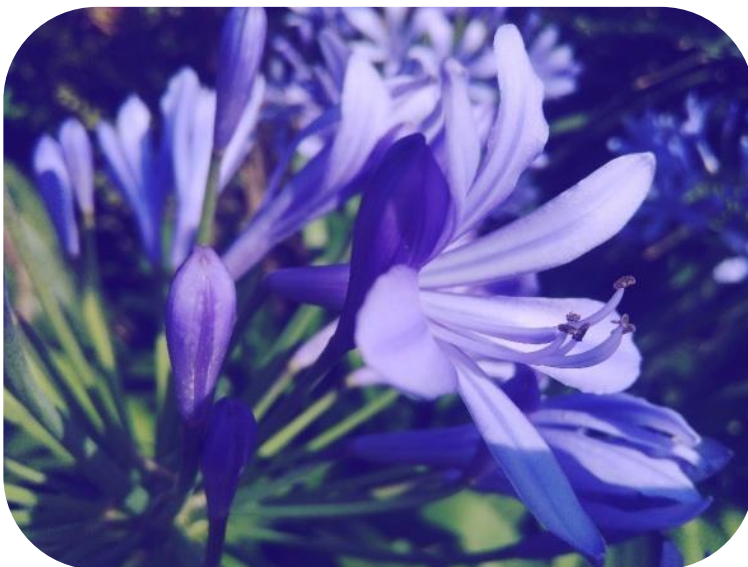
K zámku jsme se kousek prošli a první místo, kam jsme zamířili, byla pokladna. Tam mi přišlo, že paní které prodávaly vstupenky a suvenýry, byly celkem nepříjemné. Každopádně klíče k památkám nám načetly a vstup jsme díky tomu měli zadarmo. Já a babička jsme si tam koupily pohlednici, obě dvě totiž pohlednice sbíráme.

Prohlídku jsme měli na 14.00 hodin. Jelikož bylo kolem čtvrt na dvě, rozhodli jsme se jít na věž. Vstupenku nám zkontrolovala starší a moc hodná paní. Pak už jsme jen šlapali schody, což pro mě není žádný problém, prarodiče však schody úplně nemusí. Oni tedy šli pomalu a já rychleji, abych mohla nafotit, co nejvíc fotek. Z věže byl nádherný výhled

na město, a když jsem se trošku pořádněji podívala, zahlédla jsem i nějaké ty kopce, ale musím říct, že byl celkem opar. Na věži mě však nejvíc zaujaly hodiny, ty si fakt přeju mít doma ☺. Až jsme se pokochali výhledem, sešli jsme po 206 schodech zase dolů a ještě před prohlídkou šli do čokoládovny. Při návštěvě Kroměříže se do čokoládovny určitě podívejte a nějakou čokoládku si i kupte. Já jsem si vybrala mléčnou čokoládu s malinovou náplní a byla fakt mega ☺. Jediná nevýhoda je zase to, že je to strašně drahé. Za čtyři menší čtverečky jsem dala 38 Kč, ale myslím si, že investovat do toho se opravdu vyplatilo ☺. Před prohlídkou jsme si ještě chvilku sedli na lavičku, kterých v zámeckém nádvoří dost, kromě nich navíc v nádvoří najdete i kavárnu. Když už jsme viděli, že se na místě kde prohlídka měla být, shlukují lidé, řekli jsme si, že je čas se tam vydat taky. Za malou chvilku si nás tam vyzvedla růvodkyně, která nás provedla všemi reprezentačními sály. Musím uznat, že mluvila opravdu skvěle a vše jí bylo rozumět.

Po devadesáti minutové prohlídce jsme se rozhodli jít do podzámecké zahrady, ve které jsme viděli několik pávů. Babička strašně chtěla jít na káfé, díky tomu jsme se rozhodli vrátit zpátky na zámecké nádvoří. Tam jsme však nedošli, po cestě tam nás totiž oslovil pán, jestli si nechceme projet podzámeckou zahradu vláčkem, celá cesta probíhá s výkladem. Nejprve jsme zakroutili hlavou, ale nakonec jsme se rozhodli, že pojedeme. Cesta trvala 30 minut a po celou jízdu byl z repráku pouštěn výklad. Občas jsme zastavili a paní, která řídila, nám ukázala rukou věci, o kterých se mluví ve výkladu. Na jednom místě nás pak nechala i vystoupit a vyfotit se. Vláček stál 90 Kč — základní vstupné (Je i pro důchodce) a 40 Kč — snížené vstupné (Děti). Poslední naší zastávkou byla květná zahrada. Abychom moc nemuseli chodit, auto jsme přeparkovali na parkoviště, na kterém jsme chtěli původně stát. Ve velkém skleníku byla bohužel nějaká zkouška na nějaké představení, ten nám tedy byl uzavřen. Šli jsme tedy jen na kolonádu, nahlédli do rotundy a prošli si malý skleník. V květné zahradě byl kvůli zkoušce docela dost velký zmatek, dokonce po nás nikdo nechtěl vstupenky ☺.

Kolem páté jsme vyrazili domů, cesta byla celkem v pořádku, jen jsme chvilku stáli v koloně na D1, která se však za malou chvilku rozjela.

Celý výlet bych hodnotila jako opravdu moc vydařený. Kroměříž je opravdu nádherné místo, že i to drahé vstupné jde přehlédnout. Pokud však sbíráte razítka do klíče k památkám, až je dosbíráte, doporučuji vám navštívit právě Kroměříž.

Vladimíra Odehnalová, 7. C (vlastní foto)

1
2017/2018

Rosník kuchtí

ČOKOLÁDOVÁ PĚNA

Tento recept je z Kuchařky Grand tour, pro cyklisty na závodě Tour de France. Nám ale chutná i bez cyklozávodu.

Ingredience:

- 300 g hořké čokolády
- 2 dl bílků (pasterovaných)
- 80 g světlého třtinového cukru
- Špetka jemné soli
- 1 dl žloutků (pasterovaných)
- 0,5 l smetany ke šlehání

Postup:

Ve vodní lázni rozpustíme čokoládu. Ušleháme z bílků tuhý sníh, vmícháme cukr a špetku soli a ještě chvíli šleháme. Do rozpuštěné čokolády vmícháme postupně stěrkou na těsto žloutky a pak sníh z bílků. Ušleháme smetanu a také ji dáme do směsi. Směs můžeme rozdělit do misek nebo nalít do velké mísy. Dáme nejméně na 3 hodiny do ledničky. Podáváme dle chuti s čerstvým nebo kompotovaným ovocem.

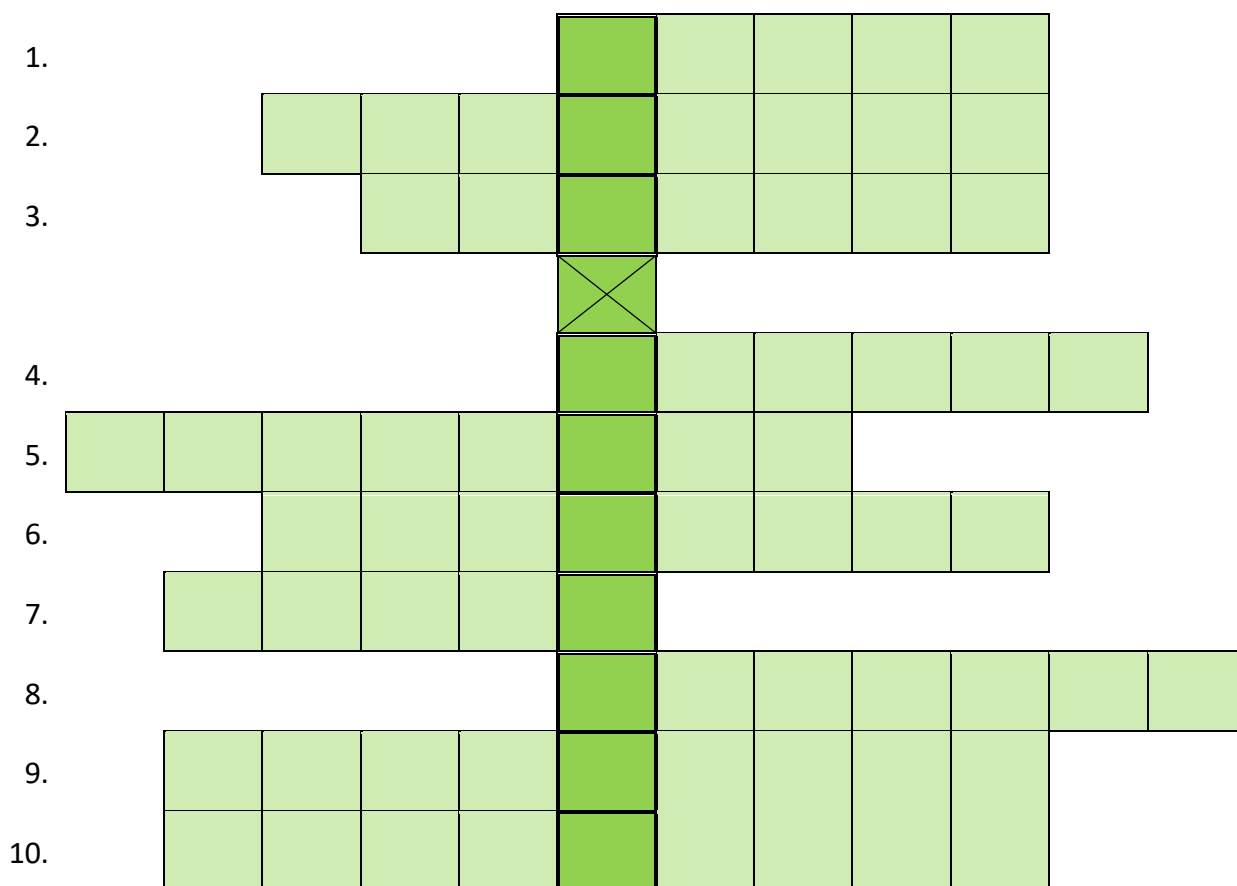

Daniela Franzová, 5. B (vlastní foto)

ROSNÍKOVO LUŠTĚNÍ

1. Upravená strava za daným účelem (hubnutí, nabírání svalstva, při zdravotních potížích)
2. Důležitá složka lidské stravy, především spojováno s ovocem
3. Sportovní obuv
4. Sranda (jinak řečeno)
5. Sportovní náčiní určeno pro přeskokování
6. Porucha příjmu potravy (příliš hubení)
7. Sportovní náčiní určené pro posilování
8. V pomeranči se nachází (.....) C
9. Porucha příjmu potravy (přílišné jezení, tloušťka)

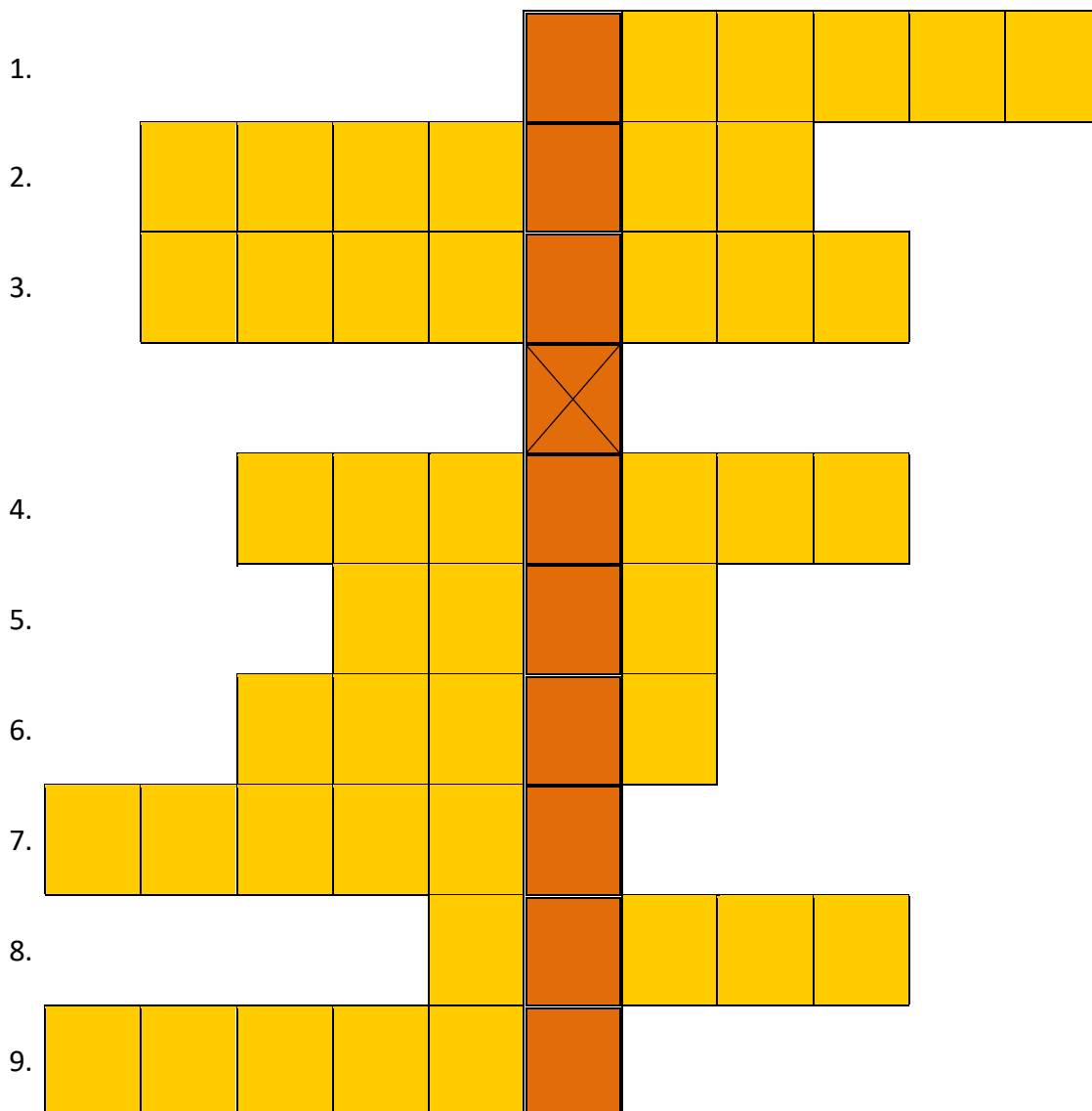
Natálie Lachowiczová, 8. B

1
2017/2018

Rosník luští

1. řekni ne. Návykové látky, díky kterým můžu i zemřít
2. V budovách musí být nápis ZÁKAZ
3. Rajče, paprika jsou....
4. Závažné onemocnění, které je charakterizováno zvýšenou hmotností
5. Tekutina, které bychom měli pít každý den nejméně 2 litry
6. Pohybová (fyzická) aktivita
7. Nemoc, při které bolí v krku
8. Jablko, hruška jsou
9. Když nemáme žádnou nemoc, jsme

Monika Kreuzová, 8. A

A NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT V PŘÍŠTÍM ČÍSLE?

V naší pravidelné rubrice vás budeme podrobně informovat o všech předvánočních akcích na naší škole. Vyrazíme také se sedmáky na hory. Podrobně zmapujeme přípravy na absolventský ples a samozřejmě budeme i jeho účastníky, aby nám opravdu nic neuniklo. Plánujeme také navštívit místní oddělení Policie České republiky. Ne snad, že bychom něco provedli, ale chceme je trochu vyzpovídat, abychom se dozvěděli něco z jejich pracovního života a podívali se také na některé případy, které mají souvislost s trestnou činností nezletilých. Pokud by vás, čtenáře něco z této oblasti zajímalo, neváhejte kontaktovat některého člena redakční rady. My váš dotaz určitě položíme.

DO TOHOTO ČÍSLA PŘISPĚLI

Brunclík Marek, 4. A
Mátlová Laura, 4. A
Staňková Marika, 6. A
Šrajtlová Viktorie, 6. A
Wenzelová Eliška, 6. B
Hubatková Simona, 7. A
Daniel Marek, 7. A
Dudová Veronika, 7. C
Stehlík David, 7. C
Kreuzová Monika, 8. A
Šoltéssová Lenka, 8. A
Lachowiczová Natálie, 8. B
Vitkovičová Dominika, 8. B
Hlavůňková Denisa, 9. A
Jašková Tereza, 9. A
Růžičková Denisa, 9. A
Švestková Petra, 9. A
Vitamvásová Viktorie, 9. A
Vladík Filip, 9. A
Mgr. Kočíčková Adéla
PaedDr. Kroupová Jaroslava
Bc. Horňák Dušan

BUDEME RÁDI,
KDYŽ SE STANETE
ČLENY
REDAKČNÍ RADY

DĚKUJEME

REDAKČNÍ RADA

Natálie
Horáková
8. B

Martin
Poláček
8. B

Daniela
Franzová
5. B

Eliška
Poláčková
8. B

Lucie
Horáková
8. B

Natálie
Kozáková
7. A

Hanka
Kudrnová
7. C

Vladimíra
Odehnalová
7. C

Bibiana
Boháčová
5. B

Barbora
Brunclíková
4. A

Ema
Novotná
5. B

Lubomír
Medo
7. C

Tadeáš
Mutina
7. A

Mgr. Jana Odehnalová a Ing. Gabriela Folvarčíková

